

Kései sirató Krúdy Gyula emlékezetére

Eltűnt veled a taft masnis világ,
sok biedermeieres, érzelmes emlék,
a rózsaszínek, sápatag lilák,
vérmes kaszírnök, könnyűvérű szendék,

napernyős, szép polgárkisasszonyok,
lovaglópálcás, kackiás leventék,
kik budoárok homályán konok,
frigid lelkű delnők kegyét esengték.

Tavaszi jöttével nyirkos ágymelegben
náthás vénlányok orra vére cseppen,
nem balga szűz szeméből hull a könny;

eltűnt veled gyöngyházfényű világod,
csak por maradt utána, vak szilánkok,
s a polcon néhány őszillatu könyv.